

Zradí Pellegrini po voľbách voličov aj sociálnu demokraciu a prejde do tábora globalistov? Ktoré signály treba brať vážne?

- CZ24 News | 3. ledna 2022

SLOVENSKO: Prejde Pellegrini a Hlas-SD už definitívne do tábora globalistov? Niektorí si myslia, že sa tak už stalo, iní dúfajú, že jeho váhanie na hrane medzi koalíciou a opozíciou je len taktikou ako zbierať body u nerozhodných. Ako to je v skutočnosti?

Populista je ten, kto ide najľahšou cestičkou k popularite, preferenciám a moci. Inými slovami, politická nálepka, ktorú aktuálne nosí, je iba praktickým prostriedkom k dosiahnutiu mocenského cieľa.

Toto je skutočnosť, ktorú treba vždy brať do úvahy pri hodnotení politickej scény - a obzvlášť na Slovensku, kde to, čo je oficiálne deklarované, zväčša býva iba rozprávkarstvom, ktoré nijako nesúvisí s reálnou podstatou praktickej politiky, obyčajným predátorstvom.

Zradí Pellegrini? Otázka za 100 bodov

Prečo o tom píšeme: azda každý, kto sa zaujíma o slovenskú politiku, si kladie otázku, ako sa po voľbách vyfarbí predseda strany Hlas-SD Peter Pellegrini. V tejto chvíli predstavuje rozhodujúci balík voličstva, niekde na rozhraní medzi dvomi principiálne nezmieriteľnými tábormi. Je zrejmé, že ak sa rozdelenie voličských preferencií z nejakého dôvodu naozaj dramaticky nezmení, tak vládu bude skladať taká koalícia, ku ktorej sa pridá Hlas-SD.

Pellegrini bude rozhodovať o budúcnosti Slovenska - to je jedna z mála vecí, ktoré v tejto chvíli vyzerajú byť jasné. Niet teda divu, že sú všetci zvedaví, či sa nakoniec predsa len prikloní k Smeru a sociálnej demokracii, alebo svoju politickú kolísku už aj otvorene zradí a pripojí sa ku globalistom. A preto už dlhé mesiace všetci zvedavo skúmajú Pellegriniho vyjadrenia a činy a hľadajú v nich náznaky odpovede.

Že sa Pellegrini často vyjadruje negatívne najmä smerom ku strane Smer-SD a jej predsedovi Robertovi Ficovi, to sa dá veľmi dobre chápať: ide tu o priamy súboj o voličov z jedného košiara. Na druhej strane, podobne plamenne kritizuje aj vládnu koalíčnú svoloč, a aj to je absolútne pochopiteľné. Tieto prekáračky, kým neprekročia určitú červenú čiaru, v skutočnosti nie sú vôbec smerodajné z hľadiska perspektívy vytvorenia budúcej koalície, sú určené iba na uistenie voliča, že medzi danými subjektmi je fakt principiálny politický rozdiel (toto je sarkazmus).

Tí, ktorí sú presvedčení, že Pellegrini sa po voľbách spojí s Ficom, poukazujú na to, že keď treba, títo dvaja dokážu ísť spolu - napríklad keď išlo o vypísanie referenda o predčasných voľbách. Nuž áno: lenže tam bol veľmi jasný spoločný záujem a za daných okolností by sa spojili v opozícii takmer s kýmkoľvek (okrem tých, s ktorými sa to nesmie). A okrem toho, zdá sa, že odvtedy sa predsa len veci mohli trochu zmeniť - čosi naznačuje napríklad Pellegriniho tajné stretnutie s prezidentkou Čaputovou.

Čo signalizovala návšteva v Oválnej pracovni?

Že Pellegrini a jeho ľudia sú trochu inak orientovaní ako Fico a jeho spolubojovníci, to je zrejmé už dlhý čas. Niektorí Ficovi verní smeráci už niekoľko rokov pred rozkolom, dokonca ešte pred Kuciakiádou hovorili mimo kamier o „biznis krídle“ Smeru s opovrhnutím ako o štruktúre, ktorá Smer zvnútra rozleptáva, a ktorá nie je autenticky socialistická, len využila Smer ako výťah k lukratívnym možnostiam podnikania, resp. „podnikania“.

Tie skutočné veci sa v politike niekedy udejú dlho predtým, než sa dostanú na povrch. V tejto súvislosti si pripomeňme, aké signály nám Ríša dala pred voľbami 2020 prostredníctvom niektorých výnimočných neformálnych, ale v politike o to dôležitejších symbolických gest voči vtedajším popredným predstaviteľom Smeru, ktorí sú dnes v Hlase: Pellegrini ako končiaci premiér bezvýznamnej stredoeurópskej krajinky bol pri návšteve Bieleho domu prijatý v Oválnej pracovni, čo je výsada, ktorá sa dostane naozaj máloktoému štátnikovi. Richard Raši, v tom čase bezvýznamný minister slovenskej vlády, bol ako zástupca SR na oslavách výročia vyodenia spojencov v Normandii usadený na tribúne hneď za britskou kráľovnou, tak že jej mohol kýčať do klobúčika, a pri svojej výške bol tak neprehliadnutelnou ozdobou všetkých záberov z tej oslavy.

Keď si k tomu pridáme, ako globalisti hýčkali Miroslava Lajčáka, v tom čase nominovaného Smerom v pozícii ministra zahraničia, a ako Maroš Šefčovič, tiež nominant Smeru, v pozícii síce dôležitého, ale predsa len bruselského úradníka ako vôbec prvý či druhý európsky politik mal možnosť letieť v lietadle amerického prezidenta, začne sa nám črtať obraz, že ríšski plánovači zrejme už dávnejšie pracovali na „zmene smeru“ v Smere, resp. na rozkole, ktorý sa udial o niekoľko mesiacov neskôr.

Cesta menšieho odporu

Väčší príklon Pellegriniho k niektorým stranám súčasnej vládnej koalície a ďalším, ktoré aspirujú na účasť v parlamente po nasledujúcich voľbách, má ešte aj úplne inú dimenziu: predvolebne marketingovú.

Každý vidí, že Smer-SD potom, ako prešiel klinickou smrťou a očistou, začal riadne prikladať pod kotol. Takmer každý deň sa konajú tlačovky, každý deň prichádzajú tvrdé, ale dobre mierené kopance do vlády podvodníkov, plagiátorov a amatérov... a tak je úplne prirodzené, že Smer stále rastie.

Pred voličmi teraz stoja dvaja šéfovia dvoch veľkých „socdem“ strán: jeden síce nie príliš prívetivý, ale nespochybniteľný líder, a druhý, pekný, ale nevýrazný panáčik s programom, na ktorý sa hodí to známe Haškovo „strana mírného pokroku v mezích zákona“. Výsledok? Najnovší prieskum ukázal, že Smer sa už dotiahol na Hlas vo voličských preferenciách.

Čo s tým môže Pellegrini urobiť? Ak sa vrátíme k myšlienkam z úplného začiatku tohto článku, pridáme k záveru, že sa potrebuje čo najviac odlišiť, aby nemusel tvrdo bojovať o voliča Smeru, ale aby radšej nachádzal hlasy v populistických vodách skraja druhej strane barikády. Tam sa totiž nachádzajú politicky nevyhranení, často dezorientovaní alebo ľahostajní voliči, ktorí sú pre Pellegriniho oveľa ľahšou korisťou, než smerácki „skalní“.

Dá sa to povedať aj tak, že Fico vlastne Pellegriniho vytláča zo sociálne-demokratického a vlasteneckého priestoru – a preto sa Pellegrini svojimi vyjadreniami a postojmi čoraz viac primkyna k dnešnej vládnej koalícii. Presnejšie len k dvom jej subjektom – keďže OLaNO je horiaca vzducholoď, ktorá je zaujímavá už jedine tým, že zatiaľ ešte stále nedopadla a strana Za ľudí ... tá síce nie je

vzducholod', ale zato je každému okrem jej predsedníčky jasné, že už dopadla.

Čo bude po voľbách?

Čo nám to však hovorí o tom, či Pellegrini napokon zradí alebo nie? Treba si uvedomiť, že on nepochybne má svoje preferencie ujasnené, ale nemôže ich prezradiť. Keby sa jednoznačne a nevratne vyhranil tak či onak, prestal by byť „drahou nevestou“, stratil by významnú časť voličov a do blížiacich sa volieb by išiel ako čoraz marginálnejší účastník predvolebnej bitky.

Preto necháva do poslednej chvíle otvorené všetky dvierka. A nás všetkých tým pádom v neistote, či môžeme po voľbách očakávať pokračovanie čohosi na spôsob tejto dnešnej koronacistickej katastrofy, kde namiesto OĽaNO bude napríklad Progresívne Slovensko (čiže z blata do kaluže), alebo môžeme opatrne dúfať v príchod vlády, ktorá by predsa len mohla v akej-takej miere chrániť záujmy Slovenska a jeho obyvateľov.

Kto však vie čítať medzi riadkami, ten v Pellegriniho komunikácii predsa len nejaké signály objaviť môže. Napríklad v novoročnom príhovore prezidentky SR Zuzany Čaputovej (o ktorej musí byť každému, kto sa čo len trochu zaujíma o politické dianie na Slovensku jasné, za koho kope). Jej mdlý a frázovitý príhovor opozícia podrobila zdrvivúcej kritike - zato Pellegrini ho okomentoval slovami: „Vnímal som to ako morálny apel, aby politický diktát a tlak moci pri prijímaní opatrení nahradila dobrovoľnosť a zodpovednosť každého jedného človeka za svoj život, ako aj život svojich blízkych“. Treba k tomu ešte niečo dodať?

AUTOR: Ivan Lehotský

Zdroj: hlavnespravy.sk